

Највећа ватиканска лаж: Византија никада није постојала!

Београд – Две најпознатије измишљене земље су Недођија, из бајке о Петру Пану и Византија, из бајке о лажираној балканској историји. Држава под именом Византија никада није постојала! Када наша деца уче о томе у школи, то је исто као када би учили о Недођији.

У документима Васељенских и Помесних сабора Хришћанске Цркве не постоји реч Византија. Такође нема ни Константинопоља ни Византиона ни Византинаца.

У месецословима Хришћанске Православне Цркве не постоји ниједан византијски светитељ.

Од 1054. па све до 1557. године, Рим је покушавао да преузме културно наслеђе источног дела Римског царства, односно Новог Рима. Међутим, сви ти напори Рима били су безуспешни. Тада се јавила генијална замисао.

Измислиће ново име источном делу Римског царства и назваће га Византија.

Термин Византија или Бизант измислио је немачки “историчар“ Хероним Волф 1557. године, причу је раширио Монтеѕкје и ватикански агенти који су хтели да славу Рима присвоје искључиво за себе.

Та њихова измишљена Византија се за 1.000 и кусур година постојања звала Римско царство, Басилеиа Рхомаион, Рхоманіа, Империум Романум, Романиа, или Рум на арапском.

Римско царство је имало двојезични назив латински и грчки и ниједан није био „Византија“. Суседи га нису звали Византија.

На западу, Римски папа је њеног владара звао Император Романиае да не би употребио Император Романум. Арапи су је звали Рум.

Сада источни део Римског царства, које је назван Византија, има неку "своју" византијску историју која ће се писати у 16. и 17. веку, и која се не сме поистовећивати са историјом Римског царства.

Назив Нова Рома треба избрисати из свих националних историја и свих црквених документа и дати му ново име Византион или Константинопољ.

Поставља се питање шта је са српским историјским и културним наслеђем, које је уз помоћ домаћих сервилних историчара измишљеног царства, измењено и усаглашено са новонаписаном византијском историјом. Одговор је једноставан. Српска историја је брисана или усаглашавана са унапред постављеним циљевима Великог изумитеља.

Да би писали нову византолошку историју српског народа, сервилни историчари су ћутањем препустили заборава целокупно књижевно и научно наслеђе српског народа. **За њих не постоји Свети српски рукопис – Српско четворојеванђеље, написано на пергаменту на 305 страна, Законоправило Светог Саве, Карејски типик, Дечанске хрисовуље, Студенички типик, Мирослављево јеванђеље и хиљаде старих рукописних књига српског народа разасутих по целој Европи.**

Чак су и српски грб са оцилима и српски двоглави орао искоришћени за обележја измишљене Византије, а нас данас следбеници ватиканских историјских обмана убеђују да смо ми та обележја „украли“ од Византије!

Тако је Српско културно наслеђе постало колатерална штета у борби између **Новог Рима и Рима, односно Истока и Запада. Први на удару био је Српски календар највећи и најстарији научни споменик српског народа. Уместо њега домаћи сервилни историчари измислили су византијски календар.**

Измишљени византијски календар довео је до тога да је Српски календар, највећи научни споменик српског народа пао у заборав и постао само још једна колатерална штета. Српска Православна Црква чувала је Календар Светог Саве све до 19. века а данас Календар Светог Саве не помиње ни Држава ни Српска Православна Црква.

Одношење рукописних књига, повеља, закона и црквених реликвија била је безочна крађа, присвајање и својатање велике историјске и културне баштине српског народа.

Срби су давали предност духовним а они материјалним вредностима. Срби су писали а они односили, јер своје нису имали. Тако се наше бројне најстарије рукописне књиге налазе широм државних и приватних колекција.

Почевши од 17. века, велики број историчара пише византолошку историју српског народа а све у складу са задатим циљевима. Када се изброје све историје српског народа које су писали византолози долази се до сазнања да ниједан народ у свету нема толики број измишљених историја као што има српски народ.